Type material. Holotype: female, Himachal Pradesh, Dalhousie, Kalatop, 2,380 m a.s.l., 25.vi.1986. Paratypes 13♂ 1♀ with same data as holotype. Type material deposited in Indian Agricultural Research Institute, New Delhi.

Etymology. The species is named after the "Great Himalayas", where the type locality is situated.

Distribution. India, Himachal Pradesh.

Remarks. Manis himalayensis is most similar to *Malachiella rufithorax* Malaise. The two species are easily separated on the generic characters.

References

Malaise, R. 1934. On some sawflies from the Indian Museum, Calcutta. – Rec. Ind. Mus. Calcutta 36: 453–474.
Malaise, R. 1935. New genera of Tenthredinoidea and their genotypes (Hymen.). – Ent. Tidskr. 56: 160–178.
Malaise, R. 1945. Tenthredinoidea of South-Eastern Asia. With a general zoogeographical review. – Opusc. ent. Suppl. 4: 1–288 + 20 pls.
Malaise, R. 1957. Some Neotropical and Oriental Tenthredinoidea. – Ent. Tidskr. 78: 6–22.
Malaise, R. 1961. New Oriental saw-flies (Hymen. Tenthr.). – Ent. Tidskr. 82: 231–260.
Malaise, R. 1963. Hymenoptera Tenthredinoidea. Subfamily Selandriinae. Key to the genera of the world. – Ent. Tidskr. 84: 159–215.

Sammanfattning

Bladstekeln *Manis himalayensis*, nytt släkte och ny art, beskrivs från indiska delen av Himalaya. Den Orientaliska regionens bladsteklar har fr a studerats av René Malaise (död 1978) som var verksam vid Naturhistoriska riksmuseet 1938–1958, och vars viktigaste arbeten om dessa djur publicerades i Entomologisk Tidskrift (se referenslistan).

Recension

Röder, G. 1990. *Biologie der Schwebfliegen Deutschlands.* Erna Bauer Verlag. 575 sidor. Pris ca 320 kr. Kan beställas från Antiquariat Goecke & Evers, Sportplatzweg 5, D-7538 Keltern-Weiler.

Boken är en tegelsten. Den som söker vackra teckningar och bilder göre sig inte besvär – det finns inga. Inte heller innehåller den någon bestämningsnyckel. Boken vänder sig därmed inte till den som vill börja med syrfider, sådan litteratur finns recenserad i tidigare häften av ET. Däremot är boken en utmärkt uppslagsbok. Den rekommenderas till er som kan syrfider men behöver en översiktlig och lätthanterlig sammanställning av den europeiska litteraturen. Den rekommenderas vidare till alla som själva kanske inte kan syrfider men som behöver värdera artlistor från inventeringar m m. Man får en god överblick av vanliga och sällsynta arters levnadsförhållanden och hotstatus.

300 sidor används för att för 432 arter (som finns i Tyskland med omnejd) koncist och systematiskt ange flygtid, vanlighet, litteraturhänvisning, utbredning, biotop och födoval för imago resp larv. Allt med släkten och arter i bokstavsordning så att man slipper de i litteraturen varierande taxonomiska uppställningarna utan kan använda den just som uppslagsbok. Endast ca 30 av våra arter (därav de flesta rena fjällarter) är p g a sin nordliga utbredning inte upptagna.

Övriga kapitel behandlar utförligt utbredning, biotoper, födoval, specialisering till olika blommor och syrfidernas betydelse som skadedjursbekämpare och pollinatorer. Inverkan av olika klimatologiska förhållanden m m på flygaktivitet diskuteras. Anmärkningsvärt är att flera arter som i boken beskrivs som rena bergsarter hos oss även eller enbart förekommer på havsnivå.

En finess som jag uppskattar är de noggranna förklaringarna till i boken och annan litteratur använda facktermer, förkortningar och tecken – här fick jag på ett lättfattligt sätt svar på frågor som jag länge grunnat över.

Tyska namn finns angivna och diskuterade för samtliga arter.

Hans Bartsch